

Forfatter: Jacobsen, J. P.

Titel: Udrag fra Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

Citation: Jacobsen, J. P.: "Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup", i Jacobsen, J. P.: *Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup*, udg. af Morten Borup ; Georg Christensen , 1924-29, s. 28. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacob01val-shoot-idm139811113356448/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

var altid saa ganske sig selv, at han aldrig kunde være Noget for Andre; han blev ikke fjorten Aar, naar han talte med en Fjorten-aarig, og han blev ikke Kvinde, fordi han talte med en lille Pige; han var altid paa den anden Side de Halvtreds og han var altid Erik Grubbe.

Faderens Frille, der herskede, som var hun Hjemmets Frue, kunde Marie ikke se uden at Alt, hvad der var i hende af Stolt og Besk, straks blev vakt. Dette grove, magtglade Bondefruentimmer havde saaret og pint hende saa ofte, at Marie end ikke kunde høre Lyden af hendes Trin, uden at hun straks og næsten ubevidst gjorde sig haard, blev trodsig og hadsk. Halvsøsteren, den lille Ane, var sygelig og forkjælet, Omstændigheder, der ingenlunde gjorde hende omgjængelig, og nu kom hertil, at Moderen overfor Erik Grubbe altid søgte at komme Marie tillivs igjennem hende.

Hvad Selskab hun da havde?

Ja, hun kjendte hver en Sti og Vej i Bigum Skov, hver en Ko, der græssede i Engen, hver en Fugl i Høsegaarden. Og i Tjenestefolkenes og Bøndernes venlige Hilsen, naar hun gik forbi dem, blev der sagt: Jomfruen lider Uskæl og vi seer det, vi ere bedrøvede over det og vi har det samme Sind til Kvinden deroppe som I.

Men i Kjøbenhavn?

Her havde hun Lucie og hun holdt meget af Lucie, men det var jo dog et Tyende; hun